

Emeğin Kurtuluşu

İEKK Özel Sayısı

Emekçi kadınlar emperyalist savaşlara ve NATO'ya "Hayır" diyor!

Emperyalist savaş ve saldırganlık örgütü NATO, 7-8 Temmuz'da Ankara'da toplanacak. Kurulduğu günden bugüne başta ABD olmak üzere emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çıkarları doğrultusunda hareket eden, halklara ölümden başka bir şey getirmeyen NATO'ya karşı en çok biz işçi ve emekçi kadınların ses çıkarması, zirveye karşı seferber olması gerekiyor.

Neden mi "NATO'ya hayır" diyoruz?

Çünkü egemenlerin savaş ve saldırganlık politikaları en çok biz kadınlar için ölüm, açlık, yoksulluk, yıkım ve göç anlamına geliyor. Savaşlarda ve göç yollarında işkenceye, tecavüze uğruyor, katlediliyor. Kurulduğu günden bugüne NATO, bu savaşların en yıkıcı güçlerinden biri oldu. Bosna'da, Kosova'da, Afganistan'da ve Libya'da NATO'nun halklara nasıl ölüm getirdiğini açık biçimde gördük. Yakın dönemde ise Suriye'de, Filistin'de ve İran'da ABD ile İsrail aynı acıları halklara yaşatmaya devam ediyor.

Gerçekleşecek NATO zirvesinin en önemli başlıklarından birini de tüm üye ülkelerin bu yıkıcı savaş politikalarına daha fazla katılımını sağlamak oluşturuyor.

NATO üyesi olan Türkiye'de iktidarlar her zaman bu savaş ve saldırganlık politikalarının parçası ve destekçisi oldular. İç politikasını baskı ve sömürü üzerine kuran AKP iktidarının dış politikasının temelini de savaş ve saldırganlık oluşturuyor. Türkiye'de çok sayıda NATO tesisi bulunuyor. Bu tesisler emperyalistlerin kullanımına her an hazır tutuluyor. Ülkeyi yönetenler "ülkenin stratejik önemi"nden söz edip duruyorlar. Biz bu "önem" in batı emperyalizmine en ileri düzeyde hizmet etmekten kaynaklı olduğunu biliyoruz.

Diğer yandan AKP iktidarı bütçenin önemli bir kısmını savaş harcamalarına ayırıyor. Bu rakamlar her geçen yıl NATO'nun dayatmaları doğrultusunda artıyor. Türkiye silahlanmaya en çok para harcayan ülkelerden biri haline gelirken, bizler her geçen gün daha fazla yoksullaşıyor, eğitim, sağlık ve barınma gibi en temel

haklarımıza bile ulaşamaz duruma geliyoruz.

Bizlere "dışarıdan gelecek tehlikelere karşı silahlanma şart, NATO üyeliği bir ayrıcalık" diyorlar. Oysa savaşa ve silahlanmaya ayrılan bütçelerin bizlere sağladığı hiçbir şey yok. Büyük bütçelerle alınan ya da üretilen SİHA'lar ve İHA'lar kardeş halkların üzerine bomba olarak yağıyor. Yağan bombalarla birlikte silah tüccarları daha da zenginleşiyor. İktidar ise bu savaş iklimini daha fazla baskı ve sömürü için kullanıyor.

Sermaye düzeninin beğçiliğini yapan AKP iktidarı bizim güvenliğimizle ilgilenmiyor. Onlar için önemli olan, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda bizlerin daha fazla sömürülmesi, çocuklarımızın, kardeşlerimizin ve eşlerimizin gerektiğinde kirli savaşlarda cepheye sürülmesidir.

Haydutlar zirvesine geçit yok!

İşte tam da bu nedenlerle emekçi kadınlar olarak emperyalist savaşlara ve NATO'ya hayır diyoruz. Ekmeğimiz her geçen

gün küçülürken, şiddete ve yoksulluğa maruz kalırken emperyalist savaş politikalarının ortağı olmak istemiyoruz. Kardeş halkların katledilmesine suç ortağı olmayacağız diyoruz.

Haydutların Ankara'da gerçekleştirmek istediği zirveye karşı tüm emekçi kadınları seferber olmaya çağırıyoruz.

Fabrikalarımızda, işyerlerimizde ve mahallelerimizde emperyalist savaş politikalarına ve NATO'ya karşı birleşelim. Karşı karşıya kaldığımız baskı ve sömürü politikalarıyla kirli savaş politikaları arasındaki bağı anlatarak daha fazla işçi ve emekçi kadını mücadelemizin parçası haline getirelim.

7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleştirilmek istenen NATO zirvesine geçit vermeyelim!

Halkların katili NATO defol!

Savaşa, sömürüye ve şiddete son!

NATO'dan çıkılsın, üsler kapatılsın!

Savaşa değil, eğitime, sağlığa ve barınmaya bütçe!

Savaş günlerinde kadın ve çocuklar...

Ne zaman ki emperyalist-kapitalistler ekonomik ya da siyasal krizlerle karşı karşıya kalsalar, egemenlik alanlarını genişletmek için savaflara başvurlar. Egemenlik ve nüfuz alanı mücadelesinin son dönemdeki rotası ise Ortadoğu oldu: Filistin, Suriye, İran, Irak...

2016 yılında İEKK olarak çıkardığımız savaş gündemli broşürümüzde şu cümlelere yer vermiştik:

“Bugün dünyanın geneli emperyalist işgal ve sömürü altındadır. Özellikle Ortadoğu, emperyalist ülkelerin yer altı ve yer üstü zenginlikleri nedeniyle gözünü diktiği, bu nedenle de hep savaş halinde olan bir bölgedir. Bugün Suriye’de yaşananlara baktığımızda emperyalist savaş ve işgallerin sonuçlarını, yaşanan vahşeti daha iyi anlayabiliriz. İnsanlar ölüyor, kentler yıkılıyor, doğa tahrip oluyor, kıyılara ölü çocuklar vuruyor...”

Savaşın sonuçlarını konuştuğumuzda en somut gerçeklerden biri, savaşın etkilerinin en ağır biçimde kadınları ve çocukları vurmasıdır. Bu durum, söz konusu Ortadoğu olduğunda en acı biçimleriyle karşımıza çıkıyor. Bugünün sözde “medeni” dünyasında bu topraklarda yaşanan savaflarda kadınlar esir alınıp

köle pazarlarında satılabilir. Bu gerçeklik karşısında kurulacak her cümle yaşanan vahşeti anlatmakta yetersiz kalır.

Emperyalist savaş ve saldırganlığın ekonomik ve sosyal yıkım boyutunu şu şekilde sıralayabiliriz:

-Yoksulluk artar, devlet bütçeleri büyük oranda savaşa ayrılır.

-Çalışma yaşamına, düşük ücretler, ücretlerin düzensiz ödenmesi ve işten çıkarmalar olarak yansır.

-Göç artar. Kimileri için göç yolları ölüm anlamına gelirken, kimileri göç ettikleri yerlerde güvencesiz ve ucuz iş gücü haline getirilir.

-Milliyetçi ve ırkçı söylemler yükseltilir, halklar birbirine düşmanlaştırılır.

-Tecavüz, fuhuşa sürüklenme ve kuma olarak evlendirilme savaş politikalarının uzantısı olarak yaşanır. İşgalci güçler yağmaladıkları topraklarda kadınları savaş ganimeti olarak görür. Tecavüz bir savaş politikası olarak uygulanır. IŞİD vahşetinde gördüğümüz gibi kadınlar köle pazarlarında satılır.

Savaşların en çok vurduğu biz emekçi kadınlar emperyalist savaşların karşısında durabilmeli, savaş politikalarını ortadan kaldıracak örgütlü bir mücadelenin içerisinde yer almalıyız.

Sözlerimizi aynı broşürün “İşçi ve emekçi kadınların savaflar karşısındaki tutumu ne olmalı?” sorusuna verdiği yanıtla bitirelim:

“Yaşadığımız her türlü sorunun kaynağı kapitalizm denen sömürü düzenidir. Emperyalist-kapitalistlerin tek derdi, ellerindeki tüm olanaklarla kendi çıkarlarını korumak ve sömürü düzenlerini devam ettirmektir.

Biz işçi sınıfıyız. Bizim çıkarlarımız bu sömürücü sınıfların çıkarlarından temelden ayrıdır. Gece ile gündüz kadar farklıyız. İşte bu nedenle tüm sorunlara onların gözleriyle değil, kendi gözlerimizle bakmalıyız. Bizlerin egemenlerin ve sömürücülerin çıkarları uğruna bu savaflara alet olmamamız gerekir. Neden onların kapitalist sömürü düzenleri sürsün, kasaları dolsun, silah tekelleri ve petrol tüccarları daha fazla kazansın diye bizler ölelim, bedel ödeyelim?

Bizim savaşımız bu sisteme karşı olmalıdır. Sömürüden, emperyalizmin barbarlığından ve savaflarından kurtulabilmemizin tek yolu; kadını ve erkeğiyle, tüm uluslardan işçilerin birliğini sağlamak ve toplumsal bir devrimle kendi iktidarımızı, yani sosyalizmi kurmaktır.”

Rakamlarla savaş ve kadınlar...

Egemenlerin artan savaş ve saldırganlık politikalarının sonucu olarak dünya çapında can kayıpları artmaya devam ediyor. Kadınlar ve çocuklar da savaflarda ağır bir bedel ödüyor.

Birleşmiş Milletler (BM) Kadın Birimi’nin verilerine göre;

✓ 2023 yılında dünya çapında savaştan etkilenen kadınların sayısı bir önceki yıla göre iki katına çıktı.

✓ 2022 yılında savaş bölgelerinde ölen her 10 kişiden 4’ü kadındı. Savaştan etkilenen ülkelerde her gün 500 kadın hamilelik ve doğumla ilgili komplikasyonlardan yaşamını yitirdi.

✓ 2023-2024 yılları arasında silahlı çatışmalarda öldürülen kadın ve çocuk sayısı, bir önceki döneme (2021-2022) kıyasla yaklaşık 4 kat arttı. Bu dönemde dünya genelindeki çatışmalarda resmi kayıtlara göre 21.480 kadın cinayeti gerçekleşti.

✓ Ekim 2023 ile Aralık 2025 arasındaki dönemde Gazze’de 38 binden fazla kadın ve kız çocuğu (22 bini yetişkin kadın, 16 bini kız çocuğu) hayatını kaybetti. Bu tablo, her gün ortalama 47 kadın ve kız çocuğunun öldüğü anlamına gelmektedir.

✓ 2026’nın ilk üç ayında Ukrayna’ya dönük saldırılarda 199 Ukraynalı kadın ve kız çocuğu yaşamını yitirdi.

✓ Savaşla bağlantılı cinsel şiddet vakaları dünya çapında yüzde 50’den fazla artış gösterdi ve şiddet mağdurlarının yüzde 95’inden fazlasını kadın ve kız çocukları oluşturdu.

Savaş bahanesiyle haklarımız gasp ediliyor!

Krizi bahane ederek bizleri azgın sömürü koşullarına mahkûm ederek kâr rekorları kıran sermayedarlar şimdi de savaş bahanesiyle haklarımıza ve geleceğimize saldırıyor. Sermayenin sözcüsü AKP iktidarı tarafından militarizme ve savaş politikalarına yapılan devasa yatırımlar, yerli ve yabancı silah tüccarlarını zengin ediyor. Öte yandan bu yatırımların yükü ise artan vergiler yoluyla işçi ve emekçilerin omuzlarına yükleniyor.

Emperyalist saldırganlığın yol açtığı yıkımla birlikte petrol ve petrol

ürünleri başta olmak üzere gıda ve temel tüketim maddelerine ardı ardına gelen zamlar emekçilerin yaşamını çekilmez hale getiriyor. Milyonlarca işçi ve emekçinin emperyalist savaşlarda birer piyon olarak görülmesi, her türlü kara propaganda ile bu kirli savaşların esiri haline getirilmeye çalışılması yetmezmiş gibi, işyerlerinde ve fabrikalarda yaşanan hak gaspları da savaş bahanesiyle meşrulaştırılıyor.

Bugün birçok işyerinde savaş gerekçe gösterilerek emekçilerin haklarına saldırılıyor. Kimi

fabrikalarda sözleşmede yer alan ikramiye ve sosyal haklar “savaş var” denilerek işçilerin elinden alınıyor, kimisinde düşük ücretlerin gerekçesi olarak yine savaş gösteriliyor. İşten çıkarmaların yaşandığı birçok fabrikada ise krizin yanına savaş bahanesi de ekleniyor.

Önümüzdeki günlerde kirli savaş politikalarının daha da derinleşmesiyle birlikte bu saldırıların artacağı açıkça görülüyor. Kadın işçiler ise güvencesiz çalışma, düşük ücret, artan bakım yükü ve yoksulluk

nedeniyle bu saldırılardan en fazla etkilenen kesim oluyor.

Emperyalist savaşlara da savaşın faturasına da “hayır” diyelim!

İşçi ve emekçi kadınlar olarak, bu kirli savaşların karşısında durmak, savaş bahanesiyle çalışma yaşamında haklarımızın gasp edilmesine ve yaşamın her alanında bizlere kesilen faturaya karşı birleşmek zorundayız. Savaşa, sömürüye ve yoksulluğa karşı mücadeleyi ön saflarda büyütmenin zamanı geldi.

İktidar NATO Zirvesi için kesenin ağzını açtı

Ankara’da 7-8 Temmuz’da gerçekleştirilecek zirve için saray rejimi kesenin ağzını çoktan açtı. Toplanacak bu savaş konseyi için milyarlarca lira harcanyor. Etimesgut Havalimanı’nın NATO şeflerinin lüksüne hazır hale getirilmesi için ayrılan 9,5 milyar TL’lik bütçeye 2 milyar TL daha eklendiği ortaya çıktı. Üstelik yalnızca bunlar da değil, işçi ve emekçilere açlık sınırında bir ücreti bile fazla gören AKP iktidarı, emperyalist haydutlar rahat etsin diye hiçbir fedakârlıktan kaçınmayacak gibi görünüyor.

Bununla birlikte geçtiğimiz yıl Hollanda’da yapılan NATO Zirvesi’nde alınan kararla, NATO üyesi ülkelerin 2035

yılına kadar Gayrisafi Yurtiçi Hasıla’nın (GSYH) yüzde 5’ini silahlanma harcamalarına ayırması kararlaştırılmıştı. Savaş ve saldırganlığa ayrılan bu muazzam bütçe ve NATO zirvesi için yapılan hazırlıklar gösteriyor ki AKP iktidarı, hizmetinde olduğu Trump yönetimini ve ABD emperyalizmini memnun edip bağlılığını göstermek için elinden geleni yapıyor.

Dünya halklarına, işçi ve emekçilere, kadınlara, gençlere; kısacası bütün dünyaya düşmanlıktan başka bir sonuç çıkmayacak bu zirve için harcanan milyarlarca lira bizlerden çalınıyor. Sağlığa ve eğitime ayrılmayan bütçe, dünya halklarını felakete sürükleyen kirli savaşlara

aktarılıyor. Eğitim, sağlık ve insanca bir yaşam için ayrılmayan bütçeler, emperyalist şefler mutlu olsun diye berhava ediliyor.

Kreşler, hasta, yaşlı ve engelli bakımı için, her geçen gün artan kadına yönelik şiddete ve kadın cinayetlerine karşı etkin çalışmalar yürütülmesi için ayrılmayan bütçe, NATO barbarlarına aktarılıyor. Halka kemer sıkması gerektiğini

söyleyen, ağır vergiler altında yaşamımızı çekilmez hale getiren AKP iktidarı, kendi lüksünden ve şatafatından da emperyalist efendilerini en iyi koşullarda ağırlamaktan da ödün vermiyor. Ne de olsa her şey sömürü düzeninin bekası için...

Ta ki bizler krizleri, savaşları ve yoksulluğu yaratan bu düzeni alaşağı edene kadar!

Kadınlar kirli ve haksız savaşlara direndi / direniyor!

Ortadoğu'dan Ukrayna'ya, Afrika'dan Latin Amerika'ya kadar emperyalist saldırganlığın arttığı bir süreçten geçiyoruz. Başta ABD olmak üzere emperyalistler, yeni kâr alanları elde etmek ve dünya üzerindeki hâkimiyetlerini güçlendirmek için yeni savaş planları yapıyor.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çıkarları uğruna çıkarılan savaşlar ise milyonlarca emekçi ve ezilen halk için kan, gözyaşı, ölüm ve yoksulluk anlamına geliyor.

İnsanlık tarihinin gördüğü en büyük yıkımlardan olan iki emperyalist paylaşım savaşında yaklaşık 80 milyon insan yaşamını yitirdi. Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda milyonlarca erkek savaş meydanlarında ölümlenirken, kadınlar ise bir yandan erkeklerin boşalttığı sanayide ucuz iş gücü olarak fabrikalara sürüldü, öte yandan

savaşın yarattığı yıkım, şiddet ve yoksullukla mücadele etmek zorunda bırakıldı.

Pek çok ülkenin dahil olduğu Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında devrimci kadınlar bu yağma ve paylaşım savaşına karşı çıktılar. Kirli ve haksız savaşın sorumlusu olan kendi burjuvalarının yanında yer almayı reddettiler. Özellikle Rusya'da derinleşen yoksulluk karşısında "ekmek" taleplerini "barış" talepleriyle birleştirerek öfke ve tepkilerini kendi iktidarlarına yönelttiler. Ayağa kalkan emekçi kadınlar yalnızca insanlığı büyük bir yıkıma sürükleyen savaşın sona ermesinin yolunu açmadı, aynı zamanda bir devrimin de fitilini ateşlediler.

Ancak yağmadan, talandan ve kandan beslenen kapitalistler durmadı. Birinci paylaşım savaşının üzerinden yalnızca 21 yıl geçtikten

sonra dünyayı İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı ile yeniden kan gölüne çevirdiler. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere Avrupa'nın birçok ülkesinde ezilenler savaşa ve faşizme karşı mücadeleyi büyütürken, devrimci kadınlar da hayatın her alanında verdikleri mücadele ve sergiledikleri direnişle savaşın sona erdirilmesinde ve faşizmin yenilgiye uğratılmasında önemli bir rol oynadılar.

80 milyon insanın yaşamını yitirdiği iki büyük emperyalist savaşın ardından da emperyalist saldırganlık son bulmadı. Başta ABD olmak üzere emperyalist devletler, NATO eliyle Vietnam'dan Balkanlar'a, Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya kadar sayısız bölgesel savaşın, etnik çatışmanın ve halklara dönük saldırının sorumlusu oldular.

Ancak dünyanın birçok coğrafyasında devrimci kadınlar

bu kirli ve haksız savaşları kabul etmedi. Ezilen halkların direnişlerinin yalnızca bir parçası olmakla kalmadılar, mücadelelerin ön saflarında yer alarak direnişin simgesi haline geldiler.

Emperyalistler sahte gerekçelerle, ikiyüzlü politikalarla ve yalanlarla başlattıkları savaşları meşrulaştırmaya çalışıyor. Oysa onların gerçek amacı milyonların yaşamı pahasına kârlarını büyütme, dünya üzerindeki güç ve etkilerini artırmaktır. Çok açık ki kapitalist sömürü düzeni var olduğu sürece savaşlar da eksik olmayacaktır.

Bu nedenle haksız ve kirli savaşların son bulması, ölüm ve sömürü düzeninden kurtulabilmemiz için kadınıyla erkeğiyle sınıf mücadelesini büyütmekten başka bir seçeneğimiz yoktur.

Savaşa ve sosyal şovenizme karşı başı dik bir devrimci kadın: Rosa Luxemburg

Rosa Luxemburg, emperyalist yayılmacılık ve savaş politikalarına, sınıfsal sömürüye ve işgalci zihniyete karşı mücadele etmiş devrimci bir önderdir. Onun için işçi sınıfının uluslararası düzeyde birliği ve ortak mücadelesi insanlığın kurtuluşu için zorunlu tek yoldur.

Tüm hayatını devrimci mücadeleye ve işçi sınıfının kurtuluş davasına adanmış Rosa Luxemburg, Birinci Dünya Savaşı yıllarında savaş karşıtı tutumuyla öne çıkmıştır. Üyesi olduğu Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin (SPD) savaş kredilerini onaylamasına sert biçimde karşı çıkmış, partiyi "çürümüş bir

ceset" olarak nitelendirmekten çekinmemiştir.

Emperyalist paylaşım savaşına karşı, önlenemediği yerde işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışmasının sağlanmak için büyük çaba göstermiştir

Rus işçi devriminin önderi Vladimir Lenin'in "O bir kartaldı ve hep öyle kalacak" sözleriyle andığı Rosa, baskıcı Alman devleti ve yükselen sosyal şovenizm karşısında iradesinden ve düşüncelerinden asla taviz vermemiştir. Bu nedenle başlıca hedeflerden biri hâline gelmiş, kendisi gibi savaş karşıtı ve işçi sınıfının iktidarı mücadelesinde

omuz omuza yürüdüğü yoldaşı Karl Liebknecht ile birlikte, 19 Ocak 1919'da Almanya Sosyal Demokrat Partisi'ne (SPD) bağlı tetikçi güçler tarafından katledilmiş ve bedeni bir kanala atılmıştır.

Rosa'nın savaş karşıtı duruşu gibi tüm yaşamı da öğreticidir. Yukarıdaki sözleri söylediği konuşmada Vladimir Lenin şunları da eklemiştir: "*Anısı bütün dünya komünistleri için daima değerli olmakla kalmayacak, aynı zamanda biyografisi ve bütün eserlerinin yayımlanması, tüm dünyada pek çok komünist kuşağın eğitilmesinde son derece yararlı*

kılavuzlar olarak hizmet edecektir."

Rosa'yı tanımaya, onun yaşamını ve düşüncelerini anlatan kitapları okumaya devam edelim ve Rosa'nın inanç ve kararlılığıyla emperyalist savaşların karşısına dikilelim.